

— în al treilea rând, calificarea vânzărilor afectate drept „vânzări directe SEE” sau „vânzări directe SEE prin intermediul unor produse transformate” încalcă principiul egalității de tratament;

Reclamantele susțin că orice amendă aplicată LG Display ar trebui să aibă în vedere doar vânzările „pe piața liberă” destinate unor entități neafiliate acesteia, întrucât numai aceste vânzări au fost afectate de încălcare.

2. Al doilea motiv, prin care se susține că, în mod eronat, Comisia a refuzat să îi acorde societății LG Display imunitatea de amenzi pentru anul 2005 și a încălcat astfel Comunicarea privind clemența din 2002. În această privință, reclamantele arată următoarele:

— în primul rând, accesul LG Display la dosarul cazului a fost în mod serios restricționat ca urmare a unor deficiențe procedurale;

— în al doilea rând, LG Display a îndeplinit cerințele pentru a beneficia de o imunitate parțială în temeiul Comunicării privind clemența din 2002, aplicabilă în speță;

— în al treilea rând, respingerea de către Comisie a cererii formulate de LG Display nu este motivată și este afectată de mai multe erori în drept și în fapt.

Reclamantele afirmă că amenda aplicată LG Display ar trebui, așadar, să corespundă unei imunități parțiale pentru anul 2005.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că, în pofida faptului că LG Display a furnizat un ajutor excepțional Comisiei, care a depășit obligațiile care îi reveneau în temeiul Comunicării privind clemența din 2002, Comisia a refuzat să îi acorde acesteia o reducere suplimentară a amenzii de cel puțin 10 % în schimbul unei astfel de cooperări și că, prin urmare, a încălcat respectiva Comunicare privind clemența.

4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că, prin faptul că, din decizia atacată, Comisia a exclus furnizorii japonezi de ecrane cu cristale lichide, cu toate că doi dintre aceștia au recunoscut că au luat parte la aceeași încălcare unică și continuă, se încalcă principiul securității juridice, expune LG Display unui risc important de încălcare a principiului *non bis in idem* și încalcă principiul proporționalității.

Acțiune introdusă la 7 martie 2011 — Gossio/Consiliul

(Cauza T-130/11)

(2011/C 130/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marcel Gossio (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: G. Collard, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluzii

Reclamantul solicită Tribunalului:

— constatarea faptului că, în ceea ce îl privește pe reclamant, domnul Marcel Gossio, Regulamentul (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 și Decizia 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011, publicate la 15 ianuarie 2011 în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nu sunt întemeiate în fapt,

— în consecință,

— anularea Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 și a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011;

— în subsidiar, să dispună ca numele domnului Marcel Gossio să fie eliminat de pe listele anexate la regulamentul menționat și la respectiva decizie.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o încălcare a obligației de motivare, în măsura în care motivele înscrierii reclamantului pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive ar fi stereotipe, nefiind menționat niciun element de fapt precis care să permită să se aprecieze pertinenta respectivei înscrieri.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care reclamantul, întrucât face parte din administrație, nu ar avea competența, având în vedere atribuțiile sale, să se supună autorității unui anumit președinte, ci ar trebui să își exercite atribuțiile în vederea asigurării continuității administrației.

Acțiune introdusă la 7 martie 2011 — Ezzedine/Consiliul

(Cauza T-131/11)

(2011/C 130/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Ibrahim Ezzedine (Treichville, Côte d'Ivoire) (reprezentant: G. Collard, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— Constatarea că, în ceea ce îl privește pe reclamant, domnul Ibrahim Ezzedine, Decizia 2011/71/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 2 februarie 2011, nu este fondată în fapt,

- prin urmare,
 - anularea Deciziei 2011/71/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011;
 - în subsidiar, dispunerea înlăturării de pe lista anexată la decizia menționată a numelui domnului Ibrahim Ezzedine.
 - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare în măsura în care motivele înscrierii reclamantului pe lista persoanelor și entităților cărora li se aplică măsurile restrictive ar fi stereotipuri și nu ar fi menționat niciun element de fapt precis care să permită aprecierea pertinentei respectivei înscrieri.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare manifestă de apreciere în măsura în care se reproșează reclamantului că ar contribui la finanțarea administrației nelegitime a domnului L Gbagbo, pe când reclamantul nu ar exercita decât o activitate de întreprinzător privat și ar contribui doar la finanțarea Republicii Côte d'Ivoire, iar nu a unui regim anume, prin plata de impozite și taxe.

Acțiune introdusă la 7 martie 2011 — Kessé/Consiliul

(Cauza T-132/11)

(2011/C 130/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Feh Lambert Kessé (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: G. Collard, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluzii

Reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că, în ceea ce îl privește pe reclamant, domnul Feh Lambert Kessé, Regulamentul (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 și Decizia 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011, publicate la 15 ianuarie 2011 în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nu sunt întemeiate în fapt,
- în consecință,
 - anularea Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 și a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011;

- în subsidiar, să dispună ca numele domnului Feh Lambert Kessé să fie eliminat de pe listele anexate la regulamentul menționat și la respectiva decizie.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-130/11, Gossio/Consiliul.

Acțiune introdusă la 3 martie 2011 — Al-Faqih și alții/Comisia

(Cauza T-134/11)

(2011/C 130/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Regatul Unit), Ghunia Abdrabbah (Birmingham, Regatul Unit), Taher Nasuf (Manchester, Regatul Unit) și Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham, Regatul Unit) (reprezentați: E. Grieves, Barrister, și N. Garcia-Lora, Solicitor)

Pârâți: Comisia Europeană

Concluziile reclamanților

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 1139/2010 ⁽¹⁾ al Comisiei și a Regulamentului (UE) nr. 1138/2010 ⁽²⁾ al Comisiei în măsura în care se aplică reclamanților și
- obligarea Consiliului Uniunii Europene să plătească, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de reclamanți și toate sumele avansate cu titlu de asistență judiciară de Curtea de Justiție.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că a fost ignorată în mod deliberat de Comisie jurisprudența obligatorie a Curții de Justiție și că aceasta nu a examinat în mod independent temeiurile desemnărilor reclamanților și nici nu a solicitat motive pentru desemnările respective.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că Regulamentul (UE) nr. 1139/2010 al Comisiei și Regulamentul (UE) nr. 1138/2010 al Comisiei nu au respectat dreptul la control jurisdicțional și au încălcat dreptul la apărare, interferând astfel cu articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că concluziile la care a juns Comisia în cadrul examinării cu privire la unul dintre reclamanți, Sanabel Relief Agency Ltd, sunt greșite și nu se susțin din punct de vedere juridic.